

Semlegesség és felelősség

Kolozsi Béla dr.:

ISTENTISZTELETEK A „TOTÁLIS INTÉZMÉNYEKBE”

Az a tény, hogy a vallási liturgia és kultusz, az egyházi lelki-gondozás visszatérése a kórházakba — a hazai intézményi változások megszokott tempójához mérten — igen gyorsan, úgyszólván „futótűszerű” sebességgel megy végbe, arra utal, hogy ezek a szolgálatok egy sajátos úrt, úgyszólván vákuumot töltenek ki. A fővárosban lévő nagy elmekórház, az Országos Ideg- és Elme-gyógyászati Intézet, az elsők között biztosította a betegek ilyen spirituális „ellátását” felismerve azt a különös többlétszerepet, amelyet az a pszichés megbetegedések gyógyításában, ugyanakkor a vallásos páciensek emberi és állampolgári jogának biztosításában, emberi rehabilitációjában játszik.

Magától értetődik, hogy az alkoholbetegek rehabilitációjában ugyancsak különös szerepük van a lelkipásztori, vallási szolgálatoknak, sőt, ezek sajátos formái már nálunk is sok éve működnek. Az alkoholbetegek totális intézményi elszigetelési a külvilágtól egyébként is igen hátrányos lévén, az alkohológiai kórházi osztályok pácienseinek spirituális segítése általában nem kívánja meg részükre a helyi, kórházon belüli istentiszteletek tartását, hanem alkalmasabbnak látszik az eddigi formák kiterjesztése és fejlesztése.

Az alkoholbeteg-ellátásban léteznek azonban olyan intézménymodellek, amelyek hosszabb-rövidebb időre — itt nem részletezendő elfogadható vagy vitatható okok alapján — a betegeket a külvilágtól elszigetelik. Magyarországon a Szeged-Nagyfai Alkoholelvonó Munkatherápiás Intézet e modell jellegetes példája. Az ott kezelt betegeket ugyanakkor sem szakmai, sem emberi szempontok alapján nem lehet a többi mentális betegnél vagy szenvedélybetegnél a vallási szolgálatokra kevésbé ráutaltatni, vagy arra kevésbé jogosultnak tekinteni. E sajátos kórházi, gyógyintézeti körülmények között élő betegeknek is biztosítani kell a többi kórházban huzamosabban ápolás alatt állókat, különösen a pszichésen károsodottakat megillető — jogokat az istentiszteleteken való igény és lehetőség szerinti részvételre és a vallási értelemben vett lelki gondozásra.

Szeged-Nagyfa önmagában is bizonyára nem vitatható módon, nem a szociális és egészségügyi, hanem az igazságügyi tárca — szigorúbb rendszabályok alatt működő intézménye. Ez a körülmény azonban a betegek érdekeit spirituális ellátottságuk szempontjából nem csorbíthatja. Talán még sajátos missziója is lehet Nagyfának az, hogy átmenti helyzete okán éppen itt nyílnak meg újra az igazságügyi intézmények vélhetőleg befelé sem egykönnyen nyíló kapui a lelki gondozás számára. És e „próba” visszasegíti majd a börtönökbe is azokat a szavakat, „igéket” és ünnepi istentiszteleteket, amelyek a végre nyilvánosságra került, a börtönök sokszor háborzongatóan züllesztő atmoszférájába bepillantást engedő „Bebukottak” című dokumentumfilm megrázó képsorai által bemutatott világban talán nem ártanak, inkább itt-ott használnának valamit.

Társadalmi szabadságra és demokráciára irányuló akaratunk mind erőteljesebb és tömegesebb megnyilatkozásai közepette növekvő erővel kap hangot a nemzetnek az a kíváncsisága is, hogy idegen hatalmaktól sokszor megtiport, becsapott és cserbenhagyott hazánk legyen végre semleges. A semlegességet — tudjuk — nem elég azonban kinyilvánítani, el is kell ismertetni. Nemzetközi jogi érvényességéhez nemzetközi garanciák és bizonyos formások kellőnek.

Ebben az összefüggésben is napjaink napirendjére tartozik Nagy Imre politikai hagyatéka. Némelyek ma is a forradalom miniszterelnökének a terhét róják a nevezetes semlegességi nyilatkozatot. Legutóbb a Baloldali Alternatíva Egyesülés egyik vezetője mondotta el a Reform munkatársának a hetilap június 2-ai számában, hogy a „Varsói Szerződésből való kilépés nagy tévedés volt, aminek az akkori világpolitikai helyzetben semmi realitása nem volt”. Mások továbbmennek, és az 1956. november 4-ei második szovjet beavatkozást a felelősséget Nagy Imrere hártják, azzal, hogy az intervenciót a semlegességi nyilatkozat provokálta.

Válaszul hadd idézzem John Campbell, volt amerikai diplomatát és külügyi szakértőt, aki a Magyar Nemzet június 3-ai

számában közölt nyilatkozatában kijelenti: „Csak találgatni lehet, hogy végül mi készítette a Szovjetuniót a csapatainak a visszafordítására (ti. Budapest és a forradalom ellen, az első beavatkozást követően megkezdett kivonulás félbehagyásával — G. Gy. megj.). Nagy Imre beszéde a VSZ felmondásáról, a semlegességről voltaképpen válasz volt a bevonulásra”.

Természetesen mindig szem előtt kell tartanunk, hogy a hatékony külpolitikához kevés az önsajnál, a nemzeti sértődöttség, a nagyhatalmak címére intézett erkölcsi intelem és szemrehányás. Mégsem fogadhatom el ugyanennek a John Campbellnek azt az állítását, amit az előbbi idézet fölött mindössze néhány sorral olvasok. „Azt kell mondanom — hangoztatja Campbell —, hogy Nagy Imre valószínűleg elvitte addig a pontig az eseményeket, hogy a szovjeteknek lépniük kellett.” Nem fogadhatom el, mert ténylegesen nem is jutottak el olyan pontig az események, hogy bárki okkal tarthatott volna a magyarországi rendszer szocialista jellegének megváltozásától. Nem Nagy Imrét és nem is a magyar forradalom mértékadó tényezőit jellemezte a realitásérzék hiánya, hanem egyfelől a Kreml urait, másfelől az amerikai politika irányítóit.

És ha ezt mondom, nem erkölcsi ítéletet kívánok mondani, nem a letiportatásunk és cserbenhagyatásunk miatti (különben jogos) haragnak és fájdalomnak akarok hangot adni most, 32 év múltán. Merőben tárgyilagos, sőt, gyakorlatias megállapításnak számomra a szavaimat, amikor leszögezem (épp Campbell fejtegetései értelmében is, de a Szovjetunióban azóta történtek fényében is), hogy a Kreml fegyveres beavatkozása a helyesen felfogott szovjet érdekek rovására történt. Amerika pedig ugyancsak önmagának ártott tétlenkedésével, a lehetséges és határ nélküli bizonyára nem maradó figyelmeztető intézkedések elmulasztásával.

Abban a helyzetben, amibe Magyarország és Nagy Imre kormánya a két szuperhatalom hibás reagálása következtében került, nem volt többé lehetőség a forradalom kompromisszumos megmentésére. Épp ezért volt reálpolitikai követelmény, hogy Nagy Imre — legalább kinyilvánítsa a nemzet igényét a függetlenségre és a semlegességre. Olyan időkből ugyanis, amikor a tényleges ellenállás már kilátástalan, amikor gyakorlati lépésekkel már semmit sem lehet elérni, reálpolitikai tetté válik a nemzet ideáljainak és jogos igényeinek elvi és erkölcsi alapon történő kinyilatkoztatása is.

Ezeknek az ideáloknak és jogos igényeknek az elvi megfogalmazása azonban akkor sem fölösleges, ha — miképp napjainkban — nem reménytelen és kétségbeesett helyzetben, hanem reális alkupozícióban vagyunk. Az alku persze alku, nem teljes győzelem, és nyilvánvaló, hogy olyan sarkalatos kérdésekben, mint a nemzeti önrendelkezés, a függetlenség és a semlegesség, belátható időn belül aligha érhetjük el maradéktalanul a céljainkat, legyenek bár tökéletes összhangban minden nemzetközi konvencióval. Ha azonban önmagunk és a nagyvilág számára — legalább távlati célok gyanánt — meg sem fogalmazzuk e jogos igényeket, bajosan remélhetjük akár a nemzet erkölcsi megújulását, akár — a külhatalmak részéről — a méltányos bánásmódot.

Nem irreális maximalizmus, nem felelőtlen ábrándkergetés tehát, ha elvileg ragaszkodunk a nemzeti önrendelkezésre és a nemzetközileg garantált semlegességben is kifejezésre jutó teljes nemzeti függetlenséghez való jogunkhoz. Ezen az elvi alapon kell rugalmas és az adottságokkal körültekintően számot vető reálpolitikát folytatnunk.

Gadó György

DÁTUM

3

Könyvajánlás

„Egy jósnő emlékiratait, avagy mutasd a tenyered, megmondom, mit szeretnél hallani.”

„Az üveghegyen innen, de a jösgömbön túl egy kisvárosban élek. Pszichológusként dolgozom. Embermeséket hallgatok, tekinteteket, gesztusokat próbálok ellesni és megérteni, elszólásokat helyükre rakni, álmokat elemezni, együtt gondolkodni, segíteni mindazokon, akik hozzám fordulnak. Mert egyedül nem megy. Illetve, egyre kevésbé. Életbajokkal terhes lett körülöttünk minden. A problémák megoldásához egyre kevesebb energiánk, lehetőségünk, ötletünk van. Kapaszkodókat keresünk, kibújunk, átbújunk, elbújunk a valóság elől — mindenki más módon. Reményeket keresünk, horoszkópokat olvasunk, álmoskönyveket bújunk, tenyerünk vonalait kutatjuk jó-rossz detektívként értelmezve azokat. Játék? Fontos támaszték?”

A könyv egy eredeti ötlet nyomán készült: egy pszichológus jósnőként szerzett tapasztalatairól mesél. Miközben bemutatja a jósa légkörét, vendégeit, gondjait, jövőt faggató kérdéseiket, mindvégig súrolja a tudomány és a hitvilág határterületét. Az író azt az attitűdöt képviseli, amire az emberi méltóság tisztelete, az egyéniség elfogadása és szeretete a jellemző. Játékra — komoly játékokra — csalogatja klienseit egy művelődési ház jósádjába. Mentségül szolgál, hogy az a többszáz ember, akikkel kapcsolatba került, visszajelezte, hogy hihető, sőt, komolyan is vehető a játék, sőt, esetenként fontos támaszték a misztikum, a hit, a csodavárás lehetőségéig.

A könyv érdekes adalék lehet hívőknek és hitetleneknek egyaránt.

(Megvásárolható a Babits Mihály Megyei Művelődési Központ portáján.)

D. M.

Vásár

(Czakó Sándor felvételei)

A választ nem tudom én sem, csak érzem... — írja a szerző, Rónáné Falus Júlia előszavában.

**TÁJÉKOZTATÓ
A MAGÁNSZEMÉLYEK
RÉSZVÉNYVÁSÁRLÁSI
FELTÉTELEIRŐL**

(KIVONAT)

Egy részvény névértéke 100.000,- Ft. Jegyzéskor a névérték 30%-a kötelezően befizetendő, de ennél nagyobb összeg, sőt a teljes névérték is befizethető.

A részvényjegyzés futamideje 1989. február 16-tól 1990. szeptember 30-ig tart. Ez időszakban az új részvényjegyző tulajdonosi jogait nem gyakorolhatja, de a befizetett összeg után a befizetéstől az alaptőkeemelésről véglegesen határozó közgyűlés napjáig (várhatóan 1990. október 1.) a magánrészvényeseket évi bruttó 17% kamattal illeti meg.

Az új részvényes tulajdonosi jogait 1990. október 1-től gyakorolhatja. Ekkor kerül a birtokába az a bemutatásra szülő, forgatható értékpapír, amely évente osztalékra jogosítja, illetve a részvény várható árfolyamemelkedése nyereséget biztosít számára.

**új értékpapír · magánrészvény
· biztos befektetés ·
árfolyam-emelkedés · osztalék**

Könyvet szeretne?

Hamarosan megjelenik

Illés György: Piások, zugmérők, mámorkeresők

Kiadja: a Babits Kiadó, Szekszárd

* * *

révai nagylexikona révai nagylexikona révai nagylexikona

RÉVAI NAGYLEXIKONA

Az első két kötet ára: 917,- Ft/db.

Név:

Cím:

..... példányban

megrendelem

a Révai Nagylexikon köteteit az alábbi címen:

Babits Kiadó, Szekszárd, Pf.: 237

A megrendelés határideje: 1989. június 30.
Megrendelése után a megjelenéssel és fizetéssel kapcsolatos kérdésekről részletes tájékoztatót, valamint befizetési csekkeket küldünk!

Részletfizetési kedvezmény!

MEGRENDELÉS

Megrendelem a „Dátum” című napilapot példányban 1989.-tól. Vállalom, hogy az előfizetési díjat a nálam jelentkező postai kézbesítőnek kiegyenlítem

Név:

Lakcím:

**A megrendelőlapot
kérjük az alábbi címre eljuttatni:**

Dátum Lap- és Könyvkiadó Rt.

Szekszárd, Bajcsy-Zs. u. 7.
7100

BÉRBEADÁS

AUTÓDARUK
FÖLDMUNKAGÉPEK
SZÁLLÍTÓESZKÖZÖK

tel.: 13—819

GÉPKÖLCSÖNZÉS

BETONKEVERŐK, KOMPRESSZOROK,
FELVONÓK, SZERELŐÁLLVÁNYOK,
VAKOLÓGÉPEK, SZÁLLÍTÓSZALAGOK,
TMK BÉRMUNKA

tel.: 26—233

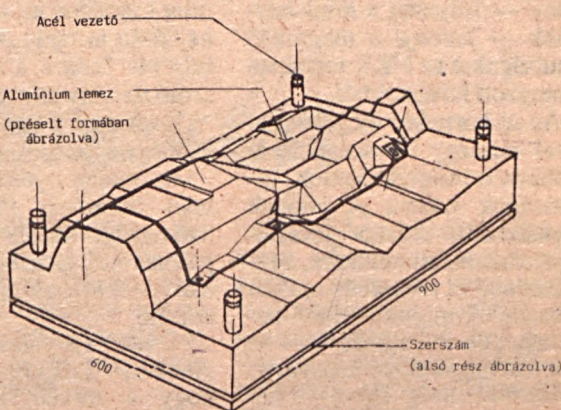
Cégünk 0,3—1,0 mm-es alumínium lemezből gyárt formarészeket, méretük 0,2—1,0 m² közötti. Szerszámkészítő kisüzemet, illetve vállalkozókat keresünk (modell-készítőt, kopírozásra modell-készítőt, szerszámkészítőt).

- sajtoló szerszám (alumíniumból és acélból a mellékelt ábra szerint)
- mélyhúzó szerszám (egy- vagy többlépcsős)
- kivágó szerszámok
- a sajtolt alkatrészeket méretre vágó szerszámok

gyártására.

A bélyeg és a matrica nyers darabjait cégünk biztosítja, igény szerint a szerszámok kialakításához segítséget nyújtunk, esetleg a szerszám készítéséhez modellt adunk.

Ajánlatokat a rendelkezésre álló géppark és a referenciák leírásával „Svájci cég” jelígyére, a szerkesztőség címére kérjük.

új — új — új — új — új — új — új — új — új — új — új — új — új

MAGYAROK

Irodalmi, kulturális, tudományos folyóirat.

Kiadja a Babits Kiadó, megjelenik havonta.

Az első és egyedülálló olyan magyar periodika,

amely összekötő kapocs a külföldön élő és a belföldi magyarok között.

A külföldi értékesítés mellett belföldön is kapható.

Megrendelhető a Babits Kiadónál (7100 Szekszárd, Bajcsy Zs. u. 7.) és a postahivatalokban, megvásárolható a hírlapárusoknál.

új — új — új — új — új — új — új — új — új — új — új — új — új

